

Affedersiniz Kandil Simidi Var mı

– Sami Biber · 30 Nisan 2018

Bundan yaklaşık 12 sene kadar önceydi ve yine bir Berat Kandiliydi.

Muğla ilimizin şirin ilçesi Fethiye'nin merkez camiinde öğle namazını kıldıktan sonra sahile doğru ilerlemeye başlamıştım. Yaşlıca bir kadın hemen yolun sağındaki büfeye yaklaştı ve büfeciye " Affedersiniz evladım. Kandil simidi var mı?" diye sordu. Büfeci hemen önündeki susamlı simitleri göstererek " İşte önünde ya teyze " dedikten sonra " Kaç tane vereyim?" diye sordu. Teyze " Bu simitlerden istemiyorum. Kandil simidi istiyorum" Diye cevap verdi. Büfeci şaşkın şaşkın yaşlı kadına bakıyordu. Kadın ne istemekteydi acaba? Belli ki kendisinin sattığı simitlerden farklı bir şey istiyordu.

- Kandil simidi mi? O da ne?

Bu sefer şaşırma sırası yaşlı kadına gelmişti. Hayretler içinde sordu:

-Ne yani. Kandil simidinin ne olduğunu bilmiyor musun?

Büfeci ikilemde kaldı besbelli. " Bilmiyorum" dese olmayacak, "Biliyorum tabii ki" dese o da olmayacak. Çaresiz kadını bir başka adrese yönlendirdi.

-Haa anladım. O burada olmaz teyzeciğim. Sen şu yandaki dükkana bak.

Kadıncağz dudak bükerek yandaki dükkana baktı. Dudak büküştü çünkü yandaki dükkan ne bir pastane ne de bir simit sarayıydı. Bildiğin bir oyuncakçı dükkanıydı. Ama yine de büfecinin bir bildiği vardı herhalde.

Kadın yandaki dükkana doğru yönelince ben de " Dur bakalım bu işin sonu neye varacak" düşüncesiyle kadını takip etmeye başladım.

Kadın oyuncakçı dükkanına girdi ve aynı soruyu orada da sordu.

-Affedersiniz. Burada kandil simidi bulunur mu?

Dükkan sahibi şaşkın şaşkın kadınının yüzüne baktıktan sonra aklına bir şey gelmiş gibi sordu:

-Kaç yaşında?

Yaşlı kadın afalladı?

-Kim kaç yaşında?

Dükkan sahibi cevap verdi:

-Torun diyorum. Kaç yaşlarında?

Yaşlı kadın öfkeleni

-Kandil simidiyle benim torunumun yaşının ne alakası var be adam?

Dükkan sahibi boy boy can simitlerini eline alıp kadına gösterdi.

-Bunlardan hangisi senin toruna olur?

Kadın köpürdü adeta.

-Yahu ben can simidi mi istedim senden? Kandil simidi diyorum. Kandil simidi?

Dükkan sahibi merakla sordu?

-Kandil simidi ne?

Anladım ki kadıncağız Fethiye'nin yabancısıydı. Hafifçe omuzuna dokundum.

-Hanımefendi pardon. Buralı değilsiniz sanırım.

Kadın her kadar " Sana ne be adam " bakışları fırlatıp beni tepeden tırnağa süzse de üzerimde " Danger (tehlikeli madde)" işaretini görmediği için cevap verdi yine de.

-Evet. Buralı değilim. İstanbulluyum. Niçin sordunuz?

Cevap verdim:

-Buralı olsaydınız bu ilçede kandil günü kandil simidi aramazdınız.

Kadın şaşırıldı.

-Ne yani kandil günü olmayan günlerde mi sormam gerekiyor?

Bastım kahkahayı.

-Hayır yanlış anladınız. Fethiye'de yılın hiç bir gününde kandil simidi diye bir simit bulamazsınız. Bulsanız bile bayağı bir aramanız gerekir. Öyle İstanbul'daki gibi kandil günlerinde adım başı bir kandil simidi satıcısına rastlayamazsınız burada.

Kadın kandille kandil simidini o kadar özdeşleştirmişti ki hayretle sordu:

-Ne yani kandillerde kandil simidi yapılmaz mı burada?

İşin doğrusu ben senelerdir Fethiye'de yaşıyordum ama kandillerde kandil simidi satana rastlamamıştım hiç. Burada insanlar genelde bişi yapıp dağıtırlardı. Aşağı yukarı her evde bişi yapılır ve konu komşuya dağıtıldı. Ayrıca bir de un helvası yapılır, dağıtıldı.

-Kandil simidi olmaz burada hanımefendi. Genelde bişi ya da helva dağıtılır kandillerde.

Kadın esefle kafasını salladı.

-Yazık. Müslümanlık ölmüş buralarda. Kandil simidini bile bilmiyorlar.

Kadıncağıza kandil simidi ile Müslümanlığın bir ilgisi olmadığını, daha doğrusu kandil=kandil simidi olmadığını uzun uzun anlatmak isterdim ama o sığağın altında buna hiç hevesim olmadığı gibi kadın da durup beni dinleyecek bir tipe benzemiyordu.

"Maalesef hanımefendi. Buranın insanı kandil simidini bilmiyor" diye işi geçiştirmeye çalıştım ama anında ense kökünden bir ses parazit yaptı:

-Hanım teyze! Kur'anda kandil diye bir şey var mı?

Kendi kendime "Al bir tane daha" dedim. Teyze gibiler kandil simidini Kur'anın bir hükmü gibi görürken bu yeni beliren tip de her davranışını Kur'an'a uydurmuş da kala kala bir kandil kutlamaları kalmış gibi böyle konulara maydanoz olan tiplerdendi. O bir saniyeden de az zaman içinde teyze daha ağzını açmadan cevap verdim maydanoza.

-İncilde Noel, Paskalya, Şükran Günü diye bir şey var mı?

Maydanoz cevap vermeden devam ettim:

-Ben söyleyeyim: Yok. İncili baştan sona okudum yok böyle bir şey.

"Eeee?" Dedi maydanoz.

Devam ettim:

- Hristiyan, Paskalyada paskalya hazırlar, haşlanmış yumurtaları boyayıp komşusuna paskalya-yumurta verir. Şükran Gününde komşularıyla oturur hindi, haşlanmış mısır yer, Allaha dua eder. Müslüman, kandillerde bişi yapar, helva yapar, bazı yerlerde kandil simitleri yapılır. Mesela İzmir'de de lokma dağıtılır. Bunlar güzel şeylerdir. Lütfen " Kur'anda var mı?" gibi sorularla bu güzellikleri baltalamayalım. Bırakalım insanlar güzel şeylerde birbirleriyle yarışsınlar. Nasıl ki bu ilçede yaşayan on binlerce Hristiyana " İncilde Noel, Paskalya" diye bir şey yok diyemiyorsan aynı şekilde Müslümana da " Kur'anda kandil diye bir şey yok deme."

"Ama abi" Diyecek oldu maydanoz. Noktayı koydum.

-Aması maması yok. Bak ileride trafik lambaları var. Kırmızı ışık yanınca tüm arabalar duruyor. Peki kırmızı ışıkta arabaların durması gerektiği Kur'anda ya da incilde, Tevrat, Zeburda yazıyor mu? Yazmıyor. Demek ki bazı şeylerin ille de Kur'anda,kutsal kitaplarda yazması gerekmiyor. Hatta bazı davranışlarımızın herhangi bir yazılı kaynağının bile olması gerekmiyor. Yeter ki yaptığınız şey güzel olsun. İnsanların faydasına olsun. İnsanlar arasında dostluğa ve kaynaşmaya vesile olsun. O şey Kur'anda -eğer açıkça yasaklanmamışsa- (ki iyi ve doğru olan bir şey Kur'anda yasaklanmaz) bırakın insanlar bildikleri gibi yapsınlar. Kısıtlamaya çalışmayalım.

Evet...Bu anı da bu kadar.

Beraat Kandilinin başta ülkemiz olmak üzere tüm İslam ülkelerine, dünyanın her neresinde varsa mazlum milletlere hayırlar ve esenlikler getirmesini dilerim yüce Mevlamdan.

Rabbim bizleri Beraat gecesine erıştirdiği gibi Ramazan ayına da erıştirsın inşallah.